

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II

„Gazeta”iese în flo-care și
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din intru și din
afară și la dd. colectorilor.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piațamare
Nr. 22, etagiul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un eemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 275.

Brașov, Joi 15 (27) Decembrie

1888.

Brașov, 14 Decembrie v.

Situațiunea din Serbia inspiră
marî îngrijiri celor care țin să
nu se turbure pacea.

Nu mai e nici o îndoială, că
nemulțămire și fierbere domnesce
în totă țară, și zadarnice sunt
silințele cercurilor oficiale și ofi-
ciale, ca să înfățișeze situațiunea
într-o lumină mai favorabilă, de-
cât cum în realitate este.

Isbînda partidului radical, pen-
tru care Regele n'a arătată nici-
odată o deosebită afecțiune, nu
e decât rezultatul încordării ce
există între capul statului și între
popor.

Regele Milanu a avut nepru-
dența d'a se pune în opozițiune
fățișe cu poporul în multe ces-
tiuni de politică internă și esternă,
așa că a ajuns în critica si-
tuațiune de a ceda ori de ași vedea
amenințat tronul.

Nenumărate diare vestesc, că
Regele Milanu se ocupă erăși cu
gîndul de ași depune corónă,
de cumva nu se va confirma sci-
rea, că și-a mîntuit-o prin alianța
cu Rusia.

Gîndul de a abdica nu e nou,
el își are isvorul în pierderea
Sérbilor la Slivnița și la Pirotu
din timpul războiului cu Bulgaria,
de când și poporul sérbesc a
început să se înstreineze de Re-
gele său. Er cele petrecute dela
războiu încóce, despre care am
vorbit într'un număr trecut
alú fôiei noastre, n'au făcut de-
cât să mărescă înstreinarea între
capul statului și între popor.

Persone serioase și bine instru-
ite dic, că în privința abdicati-
unii totul atîrnă de primirea ori
neprimirea proiectului noiei con-
stituiuni.

O telegramă din Belgradu ne
comunică deja, că doi radicali,
membri în comisiunea de alcătui-
re a proiectului de constituțiune
și deputați, au refuzat a subscrie
proiectul, ceea ce a atins forțe

neplăcutu pe Regele. Póte că
lipsa subscrierilor a doi membri
n'ar fi tocmai lucru îngrijitoru,
dér se nu se uite că amendoi ra-
dicalii din vorbă, Dumitru Katicu
și Banko Taisicu, sunt dintre cei
mai însemnați conducători ai par-
tidului radical și au o influență
forțe mare asupra populațiunii
rurale.

Se vorbesce, nu-i vorbă, că
Risticu, capul partidului liberalu,
ar stăru pentru primirea proie-
ctului de constituțiune; dér sigur
nu se scie și ađi nu liberalii
sunt stăpâni pe situațiune, ci ra-
dicalii.

Și apoi, decă Regele ar fi si-
gur că și radicalii sunt hotărâți
a primi proiectul, atunci nu în-
telegem, pentru ce s'ar mai
ocupa cu gîndul de a abdica.

Tóte semnele însă arată, că
starea lucrurilor în Serbia e cât
se póte de posomorită și că ne-
mulțămirea și fierberea clocotesc
ca un vulcan.

O dovadă despre acésta ne
póte da și faptul, că cu oca-
siunea deschiderii Scupcinei s'au
luat cele mai întinse măsuri po-
lițienesci și militare, trupele au
fost consemnate, edificiul Scup-
cinei a fost legat cu ministerele,
cu casarmele și cu palatul Re-
gelui prin telefon, pentru casul
când ar isbucni o revoltă.

Intemplantu-se se nu se póte
înțelege Regele cu majoritatea
Scupcinei, cu radicalii, fi-va el
în stare și avé-va curagiul să o
dissolve? În împrejurările de ađi,
când țera de doué ori s'a anun-
țat în același sens, pentru ve-
derile și principiile radicalilor,
nu se póte crede acésta. Ruptura
ar fi definitivă între Rege și po-
por, și astfel nu i-ar rămâne
decât să abdică, decă nu va pre-
feri să se arunce în brațele radi-
calilor.

Destul că se chibzuesce deja
asupra instituierei unei regente
în casu de abdicare, după cum ne

comunică o telegramă din Bel-
gradu. Se dá ca sigur, că Re-
gele Milanu ar fi declarat puter-
ilor amice, că decă nu i va suc-
cede a restabili pacea internă în
țera, va abdica în favóru fiului
său.

De altă parte radicalii ar avé
intenția să nu primescă pe prin-
cipele de corónă ca succesoru la
tronu, ci să alégă unu principe
rusescu pentru tronul regescu.
Se vorbesce chiar, că între can-
didații la tron ar fi luați în
vedere și principele Muntenegrului
și ginerele său Petre Carageor-
gievicu.

Scirile acestea din urmă ane-
voie vor fi întemeiate pe ade-
văr, dér ele caracteriséză situa-
țiunea critică, care pune pe Re-
gele Milanu înaintea unei pericu-
loase alternative.

Ne putem aștepta în cele
mai apropiate zile la vr'o surprin-
dere din partea Sérbilor, care
póte fi semnalul unor eveni-
mente grave în viitoare raporturi
ale Austro-Ungariei și Rusiei.

DIN AFARĂ.

„Pall Mall Gazette” răspunde la a-
tacurile fôiei germane „Kölnische Zei-
tung” în contra ambasadurii englezé
din Petersburg Sir Robert Morier. Fôia
engleză dice, că numai unu capu sec
póte să cređă, că Morier a trimis în
secretu lui Bazaine rapórt despre miș-
cările armatei germane în 1870. Morier
a stat cu totă inima de partea Ger-
manilor, ale cărora succese le-a pređis.
Decă în Petersburg e persona grata, ba
s'ar pute dice *gratissima* în cercurile înalte,
acésta nu însemneză că are antipatii față
cu Germanii. Morier a fost unu amic
personal de încredere alú răsposatului
împératu Fridericu, dér nu și persona
grata principelui Bismarck.

Secretarul de stat Fergusson a
declarat în camera comunelor, că gu-
vernul englez a fost încunoscintu
pe cale telegrafică despre mai multe
eșecțiuni îngrozitoare ce s'au făcut din

ordinul Sultanului din Zanzibar, și că
se vor mai face și altele. Consulul en-
glez, care a făcut reprezentațiunii Sul-
tanului, a fost instruit și de guvernul
său să repete reprezentațiunile, să pro-
testeze în cei mai energici termeni în
contra procedurii Sultanului și să invite
și pe colegii săi a conlucra, ca să facă
atentă pe Sultanul la urmările periculoase
ce s'ar pute nasce din cauza acésta.
Etă ce anunță o telegramă din Zanzibar
despre acele eșecțiuni, publicată de
„Times”:

Intregu Zanzibarul a fost cuprinsu
de gróză la vestea, că Sultanul a ordon-
nat să se taie capetele, fără a se mai face
cercetare, la patru indigeni acușati de omor
Ordinul s'a îndeplinit pe stradă în pu-
blicu cu cea mai mare cruđime. Cada-
varele au rămas fără pază până sera pe
stradă. Acestu rășinosu spectacolu are
să se continue șapte zile de-a-réndulu
deórece Sultanul a ordonat să se ese-
cute încă 24 de bărbați și o femeie, cari
pe timpul lui Seyd Bogaș au fost con-
damnați la închisóre pe viață. Agitati-
unea ce a provocat acésta hotărîre
e mare. Sultanul a vestit tot-odată,
că în viitor se va conduce numai de
legile mohamedane și încredințéză ese-
cutarea pedepsei cu mórte guvernato-
rilor locali fără să permită recursu în
contra hotărîrilor lor. De 25 de ani
nu s'a mai întemplat în Zanzibar nici
o eșecțiune.

Din Varșovia se comunică diarului
„Poll. Corr.” că se așteptă să sosescă în
celu mai apropiat timp unu general
rus în Tomaszov, ca să inspecteze locul
destinat pentru construirea de barace mi-
litare. Acestu loc, care a fost ales
pentru acésta în Noemvre a. c. de o co-
misiune militară rusă, pare a fi destinat,
judicându-se după estînderea suprafeții,
pentru barace necesare unui despărțé-
mentu mai mare de trupe.

O telegramă din Petersburgu anunță,
că s'a publicat o lege, prin care guver-
nul rus măresce subvențiunea ce o dá
școlei de fete din Cetinje, capitala Munte-
negrului, dela 5700 ruble la 10,000 fl.,
și conducătoare, precum și învățătoarele
acestei școle vor primi pensii dela
statul rus.

După cum se anunță din Auckland,
personalul canonierei engleze „Lizard”,
care a sosit acolo din Samoa, spune că

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2)

Prelegeri unguresci.

Deva, Noemvre 1888.

II.

Etă cum anume predă „patriotul”
profesoru. Să-l ascultăm în óra de
istorie:

„Era întré vécurile IV și IX. d. Chr.
Năvalirile popórelor războinice din
Asia erau la ordinea zilei. Cete de
Huni, Gepizi, Avari și câte și mai câte
neamuri alergau din légdnulú omenimii în
spre Europa, ca și în spre partea de
păméntu mai mult favorabilă exis-
tenței.”

„Lumea acésta prin asemănare se
póte considera dreptu o mare cu ape în-
tinse și adénci.”

„Câtă vreme buna-înțelegere nor-
meză traiul și mersul lucrurilor între
popórá, — acésta mare e pacnică și
călătorie pe întinsul ei plăcută.”

„Pe timpul de care vorbim însă,
în Asia s'a născut unu vântu ce și

îndreptase suflările înspre Europa. Vên-
turile dau nascere valurilor. Puternicu
fiind vântul din vorbă, marî au tre-
buit să fiă și valurile produse prin el.”

„Ómenii de același nemu fi vedem
adunându-se la olaltă, punându-se sub
conducerea unor anumiți șefi, și luându
lumea în capu, se îndreptau spre acésta
parte de păméntu.”

„Astfel vagabundările Hunilor,
Avarilor și ale celorlalți, vagabundări
ce au cursu același drum și au avut
aceeași sórte, se pot cu dreptu consi-
dera ca totă atâtea talazuri născute din
suflarea aceluiași turbat vântu.”

„Au fost înspăimântătoare aceste
emigrațiuni, pentru cuvântul că război-
nice, dér de totu războinice erau ne-
murile amintite. A privi mersul lor e
ceva plăcutu pentru o inimă de Romanu
ce merge voiosu la circ să vadă cum
leii sfășie de vii pe frații săi, dér ceva mai
înfiórtor pentru unu sufletu mai do-
molu! Înaintea lor cerul era vecnicu
roșu, deasupra lor aprinsu, ér în urma
lor încercat cu negri nori, căci cerul

oglindea păméntul de sub el, ér păm-
éntul înaintea furtunoșilor óș-peși
era plin de spaimă, în imediată apro-
piere focu vecnicu, ér în urma lor
tăciuni negri, fum nădușitor. Se cu-
tremura păméntul, sub tropotele cai-
lor lor; — blânde popóre europene
se apérau cât se apérau, apoi vedéndu
că nu isbutesc să le pună stavilă, se
ășterneau la păméntu, dându-le voiă să
trécă peste corpul viu alú lor, și după
linștire, remaseră numai cu viață, cu tóte
celelalte perdate, se puneau de nou pe
muncă reparându aceea ce năprasnicii
óșpeși stricaseră.”

„Ca furtuni au venit însă acele
popóre, ca furtuni au și perit; n'au lă-
sat după sine decât o gróznică adu-
cere aminte și unu aeru plin de vaetu
și fum!”

„Și se ne întrebăm dec, ce a pu-
tut fi pricina, că nu s'au știut și
stabili în aceste locuri ca să existe și
ađi chiar, căci o puteau face?”

„Nesmintitu cauza a fost prea fero-
cea lor fire, prea marea lor sélbătăcime

și prea neînsemnata putință de a vedea în
viitor!”

„Dér după-ce aceste valori le-am
îngropat, se ne întórcem ér acolo de
unde își luaseră nascere. Vântul n'a
încetat încă.”

„Nu vedeți voi cum se ridică încă
un talazu, nu mai puțin puternicu ca
cele de mai înainte? Se deosibesce însă
de acele prinfaptulu, că e multu mai com-
pact, multu mai îndesat ca ele! El vine
parcă mai încetu, căci furtuna e spre
sfêșit, dér cu atátu mai sigur e mer-
sul lui. Aceia sunt strămoșii nostri!”

„Au întimpinat și ei aceeași re-
sistență desnădăjduită a popórelor slă-
bite europene, au eșit însă peste totu
locul învingători, dér au fost cu multu
mai cumiți ca antecesorilor.”

„Strămoșii nostri, deși, ca popor răs-
boinicu, trăiau răpind dela vecinii lor,
au venit totuși de timpuriu la ideea, că
va fi mai bine să și aibă și unu locu óre-
care stabilu, la care să se retragă cu ja-
furile făcute, — să și aibă adéca o vatră
proprie. Iș-am alesu locul pe care

au fost lupte între aderenții lui Mataafa și ai lui Tamasese, ambii rivali la domnie. Perderile din amândouă părțile au fost o sută de morți și mai multe sute de răniți. O corabie de război engleză și două germane se aflau încă în Apia. Tergusson a declarat în camera comunelor din Londra cu privire la Samoa, că până la 10 Septembrie rezultatul luptelor se părea favorabil aderenților lui Mataafa. Consulul englez a fost neutral. Tamasese se recunoștea de facto ca domnitor. Guvernul englez nu e în poziție să spună hotărât, că cine și va susține puterea predominantă și preponderanța.

Un grup de studenți din Roma ceruseră dela Rectorul universității permisiunea ca să iasă o serbare în amintirea executării lui Oberdank, atentatorului la viața monarhului nostru. Rectorul a refuzat această permisiune. Cu toate acestea studenții au atârnat de porți universității o cunună de lauri fără panlice, er pe ȳidul casei unde a locuit Oberdank, peste drum de Palazzo Venezia, o mare fașă de hărtie cu inscripțiunea: „Aci a locuit Wilhelm Oberdank 1882.“ Abia s'era a observat poliția inscripțiunea. Radicalii au trimis o cunună de lauri la capitol, care s'a depus înaintea bustului lui Garibaldi. Panlica, care era neagră, purta inscripțiunea: „Martirului, care nu se poate numi“. Foile radicale au invitat poporul la serbare, care se face în dece reuniuni; afișele de invitare au fost oprite. Ambasada și consulatul austro-ungar au fost păzite de carabinieri. Serbarea n'a trecut fără disordine. Vorbirile au aștit așa de tare mulțimea, încât vr'o 200 de inși purtând un steag năvăliră dintr'o reuniune în piță. A fost o încăerare cu poliția, cu care ocaziune deputatul Costa Pantano din stanga extremă nu i-a prea mers bine. Mai mulți demonstranți și gendarmi au fost răniți. În cele din urmă demonstranților li s'a luat stegul fiindu-impărășiași. Reuniunea Republicană din Milan „Nuova Italia“, altă carei program este unirea tuturor teritoriilor italiene supuse dominației străine, printr'o hotărâre a unui arbitriu, convocă pe luna Ianuarie un congres internațional de pace.

Se ȳice, că ȳarul Rusiei, ia cererea ministrului de comunicațiune, ar fi permis ca ministrul de război să pună la dispoziția celui resort 200 de ofițeri din corpul de ingineri. Ministrul a fost numit președinte al căilor ferate, er inginerul colonel Wendrich director al căii ferate Kursk-Charkov-Asov. Aceste dispozițiuni, care stau în legătură cu întâmplarea dela Borki pe calea ferată, se consideră ca o introducere a unei reforme mai mari în organizarea ministrului de comunicațiune. Ministrul englez Salisbury a de-

clarat la un dejun ce s'a dat în onora lui, că Anglia nu mai voese să se îngrope în pustile năsipose ale Egiptului; derj cãtã vreme Chedivul dorește, Anglia e legatã prin promisiunea lui Gladstone a ocupa porturile Mării Roșii. Așadãrã Suakimul nu se pôte pãrãsi, mai ales acum, când se tratã de suprimarea comerțului de sclavi, avându a se da lupta decisivã tocmai în Marea Roșie. Și apoi Anglia trebuie să se gândească la îndatoririle sale față cu Sultanul, deorece prin tratatul din Paris ea e obligatã a susține integritatea Turciei. Despre lupta dela Suakim lordul Stanhope a comunicat în camera comunelor, că după o telegramă nouă a lui Grenfell perderile dervișilor se socotesc la 400 de omeni; Englesii au pierdut patru omeni; doi sublocoteni și mai mulți soldați au fost ușor răniți. Dintre Egipteni au fost răniți 18 omeni, dintre cari 13 ușor. Trupele egiptene au justificat pe deplin încrederea lui Grenfell în ele. Göschen a declarat, că trupele egiptene sub ofițeri englezi sunt în stare să întâmpine pe derviși în câmp. Prin urmare nu sunt zadarnice năvălirile Angliei, d'a organiza trupe indigene, care sunt capabile să apere granițele Egiptului. Corespondenții speciali ai foilor engleze raportãzã din Suakim, că lupta a fost crâncenã. Englesii și Egiptenii au măcelãrit în adevãratul sens al cuvântului pe Madiști.

Situațiunea în Serbia.

Sciirea despre alianța Serbiei cu Rusia a apãrutã mai întâiu în fõia ungerescã „Pesti Naplo“, careia i-se imputã, că vrea să deuteze cu scrii senzaționale. Corespondentul din Belgrad al fõii ungeresci ȳice, că sciirea o are din cel mai bun izvor și ia rãspunderea personalã pentru ea.

În fruntea ȳiarului mai publicã „Pesti Naplo“ și o scrisõre, probabil tot dela același corespondent, de cuprinsul urmãtoru:

Gruici este numai șeful nominal al radicalilor, sufletul acestui partid este avocatul Constantin Tausanovici, redactorul ȳiarului „Odyek“, care acum e greu bolnav. Adjutorul s'eu este un anumit Carapicci, care pretutindena se laudã că, decã trupele austro-ungare se vor pune în mișcare din Petru-Varadin, jumãtate din ele se vor uni cu credincioșii s'ei. O parte din radicali vrã să alunge pe Milan, o altã parte vrea să-l omõre. Ei voesc să punã, imediat după deschiderea Scupcinei, pe Regele în stare de acușațiune. Risticci, șeful partidului liberal, visãzã o nouã regență, altã carei membru vrã să fiã el. Se ȳice, că

ne aflãm și astãzi“.

Plinã de gloriã și frumseșie este istoria poporului nostru maghiar! Rãzboinicu de fire, el nãvãlea când în provinciile germane, când în cele ruse, și nu odatã vedem pe capii acestor provincii închinându-se cu daruri conducãtorilor maghiari. Der nu numai atãtu. În virtutea armelor lor tari, strãmoșii noștri își croiau drumul largu până la Franconiã, Francesii de aș, și veneau de acolo bogãți acasã, er acasã totu cu daruri îi întâmpinau popõrele conlocuitoare supuse. Nimeni nu le putea sta în cale. Er spiritul timpului era, ca cel mai tare se ia, cel mai slab se deã și se tacã, er Maghiarii erau tari!..

Explicare fãrã îndoialã frumõsã. D-lu profesor a pus pe Unguri și faptele lor într'o iconã plinã de luminã, și care privitã în fațã te rãpesc prin „frumseșea“ ei. De te puni însã pe cãtele se te dai de o parte și se cauți înapoia ei, grõzã te va cuprinde de ce vei vedã: unu întunecut de trei ori mai gros și mai intensiv ca lumina din fațã! pentru-cã explicatorul a fãcut întocmai ca jido-

vul nu prã avutu, carele tõe obiectele mai de valõre ale bolții sale le acãșã în ferestri și pe ușã, er de cumva tu, a-trasã de frumseșea aparentã, intri în boltã cu ideea, că acolo dai peste ceva și mai și — afli nisce obiecte murdare ce te scãrbesc și te facu să pãrãsesci bolta desilusionat!

Der ori cum ar fi, cine õre ascultãndu o așã prelegere nu se va „insufleți“ până la rãpire pentru poporul șovinistului profesor ungeresc și pentru conducãtorii lui, și nu se va „rușina de nemernicia“ vecinilor Ruși și Germani, precum și de a popõrelor din lãuntru, între cari și Românii?

De altcum explicarea a fost fõrte corectã până la locul unde se începe povestea cu Ungurii, când însã de Unguri e vorba, profesorul maghiar, cum am mai ȳistã într'unu locu, este orbitu și nu mai cunoșce dreptate și adevãru, fie acela chiar și istoricu! (Va urma.)

Artemisia Cristici, soția actualului ministru plenipotențiar, vorbesc în Berlinu, a pricinuit divorțarea lui Milan de Regina Natalia. Ea se aflã în stare de bunã speranțã. Când a aușit Regele, că ea întreține relațiuni cu Persiani, ministrul plenipotențiar rusesc la Belgrad, îi fãcã o scenã grozavã, care n'a rãmas fãrã urmãri asupra stãrii fizice a d-nei Cristici. Bãrbatul ei a fost trimis la Berlinu, fãrã ca Regele să-l fi primit în audiențã de plecare. Radicalii au ȳinut o conferințã secretã, în care s'a hotãrit să cerã, ca generalul Horvatovici, pe care regele l'a pensionat atãtu de ostentativ, să fiã numit președinte al Scupcinei.

Scrișõrea mai conține atacuri fãțose și ascunse în contra ministrului plenipotențiar austro-ungar Hengelmüller din Belgrad.

„Zastava“ a fost incunoscinitã din Pesta, că ministrul serbesc de război a fost de gëba în Viena. Austro-Ungaria și Germania nu voesc să scie nimic despre o intervențiune militarã în Serbia, deorece Rusia ar considera-o ca unu casus belli. Numai decã comunicațiunea pe calea feratã ar fi împedatã, arã intra în Serbia gendarmi ungeri din Semlin.

Nu se pôte sci, întru cãtu aceste scrii sunt destinate să producã numai senzațiune. Atãta se pare a fi adevãratu, că situațiunea în Serbia e criticã.

SCRILE ȳILEI.

„Fõia Diecesanã“ scrie: „Delegațiunea congresului nostru esmisã pentru pertractarea și resolvirea agendelor, ce mai sunt încă pendinte în cauza despãrtirii ierarchice de cãtrã Serbi, s'a întrunit Mercurea trecutã în Arad. Escelența Sa Domnul Archiepiscopu și Metropolitu din cause de infirmitate n'a putut lua parte, și prin urmare presiãdiul l'a ocupat Prã-sãntitul Episcopu al Aradului Ioan Meșianu. Preșenți au fost membrii delegaționali: D-lu Dr. Iosif Gallu, domni Vincențiu Babeșiu, Ioan Lengeru, apoi redactorul acestei foi. Despre constituire și lucrãrile delegațiunii în ședințele sale ȳinute în Mercurea și Joia trecutã vom raporta, pe cãtu vorã permite împrejurãrile și natura lucrului, în numãrul viitoru.“

Între parochienii bisericei gr. or. romãne-grecesci din Budapesta s'a iscatu o divergențã de pãrerã, în urma careia d. A. Mocsonyi și conșõii au recurat la ministrul ungeresc de culte, ca până la împãciuirea definitivã ministrul să aprobeze numirea unui preot, pe care îl va alege comuna pentru celebrarea liturgiei în limba romãnã. Ministrul de culte a respins însã recursul din motivul, că în recursu nu s'a fãcutu vorbã despre o anumitã pretinãdere a împãrtirii averii bisericești în douã pãrți, între parochienii romãni și parochienii greci. Decã însã d-lu Mocsonyi și conșõii vorã introduce pașii procesuali pentru despãrtirea bisericești și pentru împãrtirea averii ei, atunci ministrul se aflã învoit de a mijloci unu modus vivendi provisoriu și va și concede totodatã numirea unui preot român susținut din spesele comunei. Cererea d-lui Mocsonyi și a conșõilor de a esmite unu comisar reg. în acestã afacere, a fost respinsã de ministru, der i s'a datu promisiunea, că la timpul s'eu le va sprijini conformu legilor tõe pretențiunile la averea bisericești.

Primarul din Alba-Iulia are intențiunea să înființeze acolo o nouã școlã civilã. Fi-va ungerescã școlã? De altã parte comunitatea israelitã vrea și ea să înființeze o școlã de fete cu șese clase.

Consulul Romãniei din Bari serie urmãtoarele prin raportul s'eu înaintat

guvernului român: În fiã-care sãptãmãnã sosesc din Romãnia în Bari basteimente încãrcate cu vite. ȳilele acestea au sosit 6 steamere germane încãrcate cu 2440 boi, din care 679 au fost debarcați în Bari și vânduți în terment de mijlocu cu fr. 320—330 boulu; ceilalți au fost debarcați în celelalte porturi ale Italiei. A mai sosit și un altu steamer încãrcat la Galațu cu 417 boi. Din aceștia 50 s'au descãrcat la Bari și s'au vëndut pe prețulu de fr. 320—330, er restul de 367 boi, i-au debarcat în alte porturi ale Italiei.

Tergulu de ernã din Feldiõrã a fost cam slabu. S'au vëndut cu totulu 407 vite și 84 cai.

Agiõ vamalu pentru luna Ianuarie s'a stabilitu cu 21 procente.

Dupã cum spune „Curierul Financiaru“ din Bucuresci, situațiunea tergului de rimãtori din Turnu-Severinã încheiatã pe ȳua de 2 Decemvre curentu de direcțiunea acestui tergu se presintã precum urmãzã: Rimãtorã întraș în tergu dela 1 Aprilie până la 2 Decemvre curentu, 14,533. Din aceștia s'au vëndut 1380 în interiorul țerei, 5376 în Austro-Ungaria, 44 au fost uciși, rãmãndu în sãlãșe 6533 rimãtori. Prețulu cu care s'au vëndut rimãtorii în cursul sãptãmãnei, a variat între 75 și 80 b. kilogramulu. Sãnãtatea vitelor continuã a fi escelentã. Este de remarcãtu, că dela 1 Aprilie și până astãzi nu s'a ivitã nici mãcaru unu casu de bolã, pe când la Steinbruch și în alte terguri din streinãtate casurile n'au lipsit.

Vederile deputãtorilor Grünwald Bela și Ludovic Mocsary asupra cestiunei naționalitãților.

(Estrasu din capitolulu XI alu opului „A régi magyar nemes“, scris de d-lu Ludovic Mocsary)

(Urmare.)

Pôte se va ȳice, că decã eu vorbesc de imposibilitate față cu politica de maghiarizare, și politica recomandã de mine își are imposibilitatea sa; pentru că cine va afla unu modus vivendi între nisce naționalități atãtu de diferite, cari fiã-care ar dori să trãescã în statu după propria sa individualitate. Eu așã sci, că cestiunea acãsta este resolutã și numai pentru aceea pare a fi uresolvatã, pentru că noi ne-am abãtutã deja dela cugetulu, pentru a cãruia turnare în formã concretã s'a fãcutu încercare prin legea de naționalitate dela 1868 și pe a careia basã stã Ungaria oficialã, der pe care naționalități o numescu grațã pusã pe hãrtã și pe care o politicã ca a lui Grünwald Bela ar vrã s'o considere ca abrogatã.

Cestiunea acãsta este, ȳicu, resolutã și nu înțelegu așa, ca și cum ar fi resolutã prin legea dela 1868, ci este resolutã prin unu faptu de mare importanțã, care, între multele cestiuni înțelese sub cestiunea de naționalitate, formãzã unu punctu fixu. Și acesta nu este altulu, decãtu supremația recunoscutã a națiunii ungeresci. La noi nu este vorba, ca d. e. în Boemia, că dintre douã naționalități rivale care se fiã cea dintãiu. Acãsta la noi nu este o cestiune de controversã. Și cu privire la cestiunea limbei, în esențã suntem înțeleși, s'a stabilitu prin invoire comunã, ca limba legislațiunii și a autoritãților superioare, s'eu decã vã place așa, limba statului să fiã cea ungerescã. Acãsta este esențã; rãmãnu apoi nenumãrate cestiuni de limbã, cari așteptã să fiã resolute parte prin luarea dispozițiunilor legale, multu mai vãrtos însã prin luarea unor dispozițiuni aplicabile la singurãtate casuri, der acestea nu cauzãzã greutãți seriose, de vreme ce suntã privite ca ceea ce trebuie să fiã, adecã ca mijloce pentru ajungerea scopului. Și pentru ca să fiã privite ca atare, nu trebuie alta, decãtu ca lãrgirea peri-

feriei limbei statului să nu fiă socotită ca un progres al maghiarisării generale. Îndată ce acest scop se ia ca problemă, lărgirea cercului limbei statului își pierde totă natura și însemnătatea de rezultat al luptei; de altă parte însă își pierde și odiul, își pierde atât gelosia cât și sentimentul unei noue umilirii suferite, cu care este mai vârtosă împreună astfel de reslățire a limbei și prin aceasta dispăre și opozițiunea, ce nu poate fi spre nici un folos. Totu asemenea se va întâmpla dacă va fi vorba despre lărgirea cercului celorlalte limbi. Cine ce are cu aceea, că d. e. un solgăbiru la care un Slovacu sau un Român merge cu vre-o plângere, în ce limbă vorbește el cu acesta spre a-l înțelege și a-l povățui. Solgăbiru său autoritate comitatensă, jude de cercu său tribunalu, der fiă în cercul orî cărei autorități, ceea ce se face pentru apărarea interesului singuraticelor partide, în ce mod ar pute împedea națiunea maghiară ca să nu se potă desvolta în țera această după propria ei individualitate?

După ce supremația națiunei unguresci nu este cestiune de controversă, ar urma ca să fiă deplină satisfăcută dorința lui Grünwald Bela exprimată prin cuvintele acestea: „Seculul al XIX-lea pretinde ca baza existenței statului s'o formeze individualitatea națională“, precum și dorința exprimată prin cuvintele: „Statul este forma, în care o națiune trăește și se desvôltă după propria ei individualitate“, decât adecă aceste cuvinte n'ar fi cugetate în sensul acela, că statul pôte să fiă patria numai unei singure naționalități. Maghiarimea pôte să-și desvôlte aici pe deplină individualitatea sa, celelalte naționalități aflătoare aci peste totu dîșu nu putu s'o împedecă și nu potu nici s'o strimtozeze în această desvôltare. Aceea însă, ca să-și duplice numărul cu membri cuceriți dela alte naționalități, nu este identic cu a trăi și a se desvolta; contra acestei împrejurări se opun toți ceialalți, der dreptul maghiarimei, de a-și considera acestu stat cu propriul său cuib, nimenea nu îl trage la indoială, cu atât mai vârtos, cu câtu nici acele naționalități nu sunt lipsite de asemeni avantaje, deorece limba pe care o vorbescu este în țerile vecine limba statului, și rassa la care aparțin este acolo rassa domnitore, și în ce grad se pôte desvolta prin aceea limba și naționalitatea lor, în același grad potu fi și naționalitățile dela noi împărțite de binefacerile acelei desvôltări.

Nici calea reslățirii nu este închisă. Eu nu știu decât aceea, cari vreu să se reslățescă cu fier și foc (noroc, că în lumea de astăzi fierul și focul, în sensul propriu, nu ne dă mâna alu întrebunța) cugetatu-s'au la urmarea ce ar pute să rezulte în casu când maghiarisarea ar progresa cu vre-unu succesu extra-ordinar? Ore nu s'ar pute realiza față cu noi cunoscutul proverb: cine îmbucă multă, inghite puțin?

Stefan Szechenyi a dîșu în vorbirea sa academică de deschidere ținută la an. 1842: „pentru-că cineva a învățat unguresce, încă nu e Unguru“. Din aceste puține cuvinte încă se vede, cât de mult a prețuit el națiunea maghiară, pe care adeseori a dojenit-o atât de aspru, se vede, că și necesitatea păzirii integrității de rassă a avut-o în vedere, căci și atunci s'a ivit pofta nețermuritei reslățiri. Periculul reslățirii este măsură repede, după vremile de astăzi, nu este mare, der este contemplat prin politica de maghiarisare și este primită fără șovăire. Și, chiar abstragendu dela maghiarisarea forțată, s'ar pute săvîrși reslățirea și în casul decât, dându-se avântu industriei, ar năvăli aici mulțime de străini. Cei mai mulți dintre cei ce facu gură cu maghiarisarea nu vedu în împrejurarea această nimic de ce s'ar pute teme; lasu să fiă orî și cum, numai să fiă câtu mai mulți Maghiari; decât neofitii ves-

tescu cuvântul cu mai multu svon, decât ori-care alții, se dice despre ei: étá, aceștia sunt cei mai însuflețiți Maghiari!

Eu nu vreu să consideru nici măcaru atâta, că cineva a învățat limba ungurescă, ori n'a învățat-o, și recunoscu, că în ce privesce persoana, unii omeni, cari nu știu unguresce, potu să valoreze, și încă tomai față cu noi, mai mult decât o sută de Maghiari neosi; martirii dela Aradu s'au făcutu dintre străinii, în timp ce unu lungu și ră dintr străbunii noștri curat maghiari au figurat ca conducători muscălesci. Dacă ar succede așa fantastică maghiarisare în masă, ar pute să fiă pentru Maghiarime unu adevăratu pericolu; noroc, că pentru așa ceva nu sunt semne, căci altfelu pôte se va întâmpla acușă, așa cum este mai bine, Maghiarimea va cuprinde din elementele străine atât, câtu va fi în stare să asimileze.

(Va urma).

Intemplantări diferite.

Inghețat. Unu Țiganu din Târlungeni a inghețat în zilele trecute cu calu cu totu pe drumu între Hărman și Târlungeni.

Foc. Cu ocaziunea tîrgului din Feldiără a ars șura cu bucate a lui George Nanu. Șura era asigurată, der societatea respectivă de asigurare, cum se vorbește, nu vrea să plătescă întreaga sumă asigurată.

Căcatu de caru. O femeie examina unu caru cu lemne ca să-l cumpere și se vîr în scopul acesta între unu bou și între rôtele dinainte ale carului. Boulu se spăria, trase, și carul trecu peste femeie. Casul s'a întemplant în Sibiu. Pêne acum nu s'au putut constata vătămări seriose la acea femeie.

Din camerile române.

D-lu deputat G. Panu vorbesce despre răscolă țeranilor. În Aprilie trecut, a fost o răscolă mică în țera noastră. La începutu nimenea nu o lua în serios. Pe urmă a început a se adeveri această. Circulau felu de felu de versiuni asupra cauzelor răscolilor, der cea adevărată este miseria și é miseria. Să cercetăm adevăratele cauze cari au produs răscolile.

Nu cauzele ocazionale facu o răscolă, ci sunt altele mai adenci. Nemulțumirile între țeran esistă deja la noi de secole, căci trebe să se cunoscă istoria socială a țerei noastre, nu istoria domnilor.

Cererea de pământ este ceva nou, nu dată mai mult decât de 24 ani, dela 1864. Țeranii în vechime nu se răscolau, ei mai de grabă emigrau seu peste Dunăre seu peste munți, ei nu se răscolau de loc. Legea dela 1864 este germenul, este adevărată cauză a răscolii țeranilor din 1888. Ea a fost făcută fără nici o prevedere; nu s'a datu la toți pământu și astfelu nemulțumirile au început a se manifesta.

Face istoricul proprietății în țera românească. În ajutorul teoriilor sale citeză mai multe date istorice și citeză unu documentu din timpul lui Alexandru Grigore Ghica Voevodă. Explică cum se făceau mai nainte contractările, cum se facu ele acuma. De asemenea și legea tocmelilor agricole a ridicat mari nemulțamiri, ea încuragiază forte multu proletariatul agricolu. De mai bine de 12 ani fiă-care guvern totu înșelă pe țeran, densii petiționeză în fiecare di cu miile, după cum au declarat-o încă în anul 1881 ministrii de domenii de pe atunci. Ei, cum voii d-lor ca densii să nu se răscole și să ceră pământuri? Din fundul Moldovei, dela Dorohoiu și Dorna în timpul regretatului C. A. Rosetti, veneau mai mulți țeran la Bucuresci, mergendu pe jos mai bine de o lună, numai ca să li se dea pământ.

E o naivitate a crede, că pretenții, ca Cuza, sunt de vină în răscolele sătenilor. De asemenea nici agitațiunile străine nu sunt de vină. Nici iconarii, și nici jugănarii nu sunt de vină. Și ce interesu are Rusia ca să aprindă la noi focul răscolii?

Conchide, dîcendu ca să se ia măsurile necesare, astfelu ca raporturile dintre săteni și proprietari să se schimbe în favoarea celor dinteu.

D-lu deputat Dobrescu dela Argeșu spune, că proprietarii și arendașii în unire cu funcționarii puși să aplice legea dela 64 și-au bătut numai joc de populațiunea rurală. Legiutorii dela 64 au avut în vedere unu principiu mare, formarea comunei rurale, care nu s'a făcut. Sunt și astăzi comune întregi, care n'au pământ de loc. Țeranul fără pământ este silit să primescă toate condițiunile pe care i-le pune proprietarul și arendașul. Elu este fără apărare în potriua lor, pentru că este inferior și prin instrucțiune și prin faptulu, că totă puterea statului este în favoarea lor.

S'au făcutu scoli bune, rele pentru instrucțiunea țeranului. Der elu nu pôte să-și trimetă copilul la școlă, căci fi este trebuincios la muncă. Și apoi ce învătă la școlă? Nisce formule și triumfieturi cari n'au nici un folos practic. Și pentru toate acestea plătesce biru ca totă lumea.

Țeranul plătesce pentru siguranța publică și cu toate astea elu singur face de gardă. Și în loc să-și păzescă averea lui, e pus să păzescă pe proprietar și arendaș. Țeranul plătesce pentru serviciul sanitaru, der unde sunt spitalele rurale? Unde sunt moșele de județi, care să-l ajute în vreme de bolă? Nicăeri. Cu toate dările pe care le plătesce, țeranul more fără nici un ajutor.

Înainte de răboiu li s'au spus țeranilor, că de vorți eși biruitori, are să li se dea pământ. Și după răboiu, țeranii, cari aveau tradițiunea domnilor cari împărțeau pământu muncitorilor ori de câte ori se întorceau victorioși din răboiu, așteptă și astăzi să li se dea pământul făgăduit. Țeranii și astăzi sunt proletari și fără cămeși pe ei.

Țeranii au venit pe la deputați și senatori cărora li-a adus plocone ca să stăruiască să li se dea pământ și la urmă s'au trețit că tomai deputații și senatorii au luat moșile pe care le ceruseră ei. Vedendu că nu pot avea proprietatea, au cerut să li se dea pământ în arendă, der și de astădată s'au dat moșile bogătașilor și ce e mai mult: streinilor, căci cei mai mulți arendași sunt streini, din cari mulți nici nu știu românește.

D. Dobrescu găsesce, că aceia, cari au provocat mai cu seamă, sunt foștii militari care se deprinseseră cu unu traiu mai bun în casarmă și căruia nu'i mai vine să se apuce de muncă când se întorce la țera. Omenii aceștia ne mai putendu să trăiescă cu viața brută a țeranului, intrigăză ca să se facă notari, se fac bătași la alegeri. Acești vecnici nemulțamiri se punu totdeauna alături cu toți nemulțamiri. Și în fruntea celor răscolți totdeauna s'au găsit rezerviști.

Articolul 14 din legea tocmelilor agricole e cauza celei mai mari nemulțamiri a țeranului. Articolul acesta nu dă voce țeranului să calce pe proprietatea proprietarului și arendașului, fără să se invoiască cu ei. Când vita țeranului calcă pe moșia arendașului și proprietarului, vechilul i-o duce la curte și lu globesce. Țeranul e silit să plătescă, pentru că ține la vita ca la ochii lui.

S'au făcutu căi ferate, lege pentru încurajarea industriei naționale, etc. Der toate acestea s'au făcut în folosul clasei diriginte. Nimicu nu s'a făcut în favoarea țeranului.

D. Dobrescu termină prin aplausele tuturor făcendu apelu la majoritatea Camerei și a ministrilor de era nouă, ca să facă ca poporul să între într'o adevărată eră nouă.

D. Th. Rosetti, prim-ministru, dice că d. C. Dobrescu-Argeșu i-a ușurat întru câțva sarcina. D. Dobrescu a arătat unele din cauzele răscolii țeranilor. Cauzele în adevăr sunt multe.

Arată cum s'a făcut împărțirea pământului în trecut: în 1864 și în 1878, arată că s'au comis atunci greșeli neertate. Era imposibil de a se aplica legea din anul 1878.

Legea din 1884, autorisa pe guvern să pue în vânzare toate moșile Statului în loturi mici. Sătenii au voit să le cumpere, der în urmă ele s'au vîndut altor persoane influente și interesate. Citeză chiar și mai multe exemple. Această a fost una din cauzele principale, cari au făcutu pe săteni a se rescula.

Arată cum mulți așa dîș apărători ai sătenilor, cutrierau satele și făcu pe săteni să subscrie niște pantahuse, le promisera pământuri, primindu densii pentru această bani de la bieți săteni. Țeranii așteptau ca să li se dea pământ și într'unu momentu ore-care ei s'au

scolat ca să-și împartă ogorele arendașilor.

Dacă guvernul a întrebunțat ore-caru violențe cu multă rezervă, acesta a făcut-o în interesul ca să menșie prestigiul statului. Pe cine a împușcat armata? Tote lapădăturile orașelor mari, cari erau în capul răscolii; der pe țeranul blând, pe țeranul gospodar și harnicu, pe elu fiți siguri că l'am crutat câtu n'a stat prin puțință.

D-lu Al. Marghilomanu, ministru lucrărilor publice, adange și d-sa câte-va cuvinte la cele dîse de d-lu prim-ministru. Citesce o scrisore a d-lui Nădejde către d-nul locotenent Chineză, și dice de asemenea d-lui Nădejde, că nici densulu nu urmază o propagandă bună.

ULTIME SCRIS.

Londra, 24 Decemvre. Se dice că nici unu amănunt privitoru la întâlnirea lui Emin-Bey cu Stanley n'a venit la Zanzibar.

Suakim, 24 Decemvrie. Liniștea continuă a domni la Suakim. Der-visii menșin pozițiunile lor la Haudub.

Roma, 24 Dec. Papa, primind felicitările colegiului cardinalilor cu prilejul srbătorilor Crăciunului, a arătat, că situațiunea Papismului s'a mai agravat prin votarea de legi nouă ostile.

Berlinu, 24 Decemvre. Cu începere dela 1 Aprilie 1889, limba germană va fi introdusă ca limbă de învățământ în școlile primare din Slesvigul septentrionalu.

Parisu, 24 Decemvre. Corespondentulu din Viena al lui „Figaro“ e informat, că de două săptămâni Regele Milanu plătesce indoit, din cassetă sa privată, trupelor din garnisona Belgradului.

Zanzibar, 24 Decemvre. Portugesii au invinsu tribulu Bongas în partea de sus a rîului Zambesi. Generalulu Castillo a ocupat Rajava și a distrus-o.

Sofia, 24 Decemvre. Conservatorii refuzându să reintre în cabinetu, d. Tonceff, președinte alu camerei, a fost numit ministru alu justiției, ér d-lu Salabaceff, fostu directoru alu justiției în Rumelia, a primitu portofoliulu finanțelor.

Cursul pieței Brașov

din 25 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românesci	Cump.	9.06	Vând.	9.08
Argintu românescu	..	9.—	..	9.05
Napoleon-d'ori	..	9.58	..	9.60
Lire turcesci	..	10.88	..	10.90
Imperiali	..	9.88	..	9.90
Galbeni	..	5.68	..	5.70
Scris. fonc. „Albina“ 6%	..	101.—	..	—
„ „ „ 5%	..	98.—	..	98.50
Ruble rusesci	..	125.—	..	124.—
Discontulu	..	6 1/2—8%	pe anu.	

Cursul la bursa de Viena

din 24 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aur 4%	101.80
Renta de hartiă 5%	92.95
Imprumutul căilor ferate ungare	144.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	117.20
Bonuri rurale ungare	108.75
Bonuri cu clasa de sortare	103.75
Bonuri rurale Banat-Timișu	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.—
Bonuri rurale transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	104.—
Imprumutul cu premiul ungurescu	129.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.70
Renta de hartiă austriacă	81.80
Renta de argint austriacă	82.65
Renta de aur austriacă	109.90
Losuri din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
Acțiunile băncii de credit ungar	804.—
Acțiunile băncii de credit austr.	807.60
Galbeni împărătesci	5.74
Napoleon-d'ori	9.58
Mărci 100 imp. germane	59.40
Londra 10 Livres sterlinge	121.30

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Nr. 14571-1888

PUBLICAȚIUNE

referitoare la așternerea fasiunilor dărei de agonisită de a III și a IV clasă a fasiunilor dărei camelor după capitală și a fasiunilor după capitalele passive.

In urma ordinației inspectoratului de dare din 25 Octombrie a. c. Nru. 18,266 se provocă, spre scopul conșerierei și măsurării dărei pro 1889:

1. Toți acei, cari aparțin dărei de agonisită de a 3-a clasă, și anume: fabricanți, comercianți și industriași, bancheri, medici, avocați, ingineri, arendatori etc. peste totu acei, cari poartă o profesiune educatoare de folos, și acei, cari după o astfel de profesiune nu au plătit dare cu ocaziunea măsurării dărei pro 1887;

2. Toți acei, cari aparțin dărei de agonisită de a 4-a clasă a căroru salariu lunar, pensiu, trece peste 40 fl., precum amployați comunal—eclesiastici—de societăți și acei privați, preoți, profesori, învățători, comptabili, cassari etc.;

3. Toți acei, cari au capitale date cu camătă;

4. In fine toți acei, pe a căroru realități zacu capitale cămătuite, — ca să și procure fără întârziere dela oficiolatu orășenescu de dare côlele pentru fasionarea dărei, reașternându la același oficiolatu fasionile dărei de agonisită de a 3-a și 4-a clasă, precum și acele pentru darea camelor pentru capitală, celu multu până in 15 Ianuarie 1889 și acele pentru capitale passive până in 31 Ianuarie 1889.

Fasiunile capitalelor passive așternute mai târziu, și anume celu multu până in 15 Februarie 1889 se primescu numai pe basa unei petițiuni, carea va justifica motivulu întârzierii, — ca îndrumătoare la măsurarea aruncului generalu asupra dărei de venitū pro 1889;

pe când acele așternute după 15 Februarie 1889, nu se voru considera de felu.

Așternerea fasiunilor capitalelor passive, carea are să resulte in fi-care anu, îndată ce la măsurarea aruncului generalu asupra dărei de venitū se pretinde de cătră acelu supustu dărei ca să se ia in considerațiune îngreunarea realități-lor, — se atestă fiecărei partide prin unu atestatū estradatū de oficiolatu orășenescu de dare provăduțu cu datulu, cu subscrierea respectivulu amployatū de dare și cu sigilulu oficiosu; acestu atestatū valoréză ca singuru documentū pentru partidă asupra așternerei fasionii pentru capitalele passive.

Acele partide, cari pentru sumele ce zacu pe realități lor, solvescu pe lângă cametele pentru capitale și cuote pentru amortisațiunea capitalelor, au ca se inducu in fasionu atātu suma pe care o-au datoratū la începutu, cătu și suma, carea in decursulu timpului s'a solvitū prin amortisări séu rate din datoria primordială; in fine au ca să amintésca și carnete, cari le solvescu creditorulu anualminte pentru capitalu.

Brașovū, 20 Decemvrie 1888.

Magistratulū orășenescu.

34 M,3-2

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potū cumpăra in tutungeria I. Gross, in librăria Nicolae Ciurecu și Albrecht & Zillich.

Nr. 344-1888.

EDICT.

Dupăce Nicolau Roșca, a Pecului gr. cat. din Maieri, de 8 ani și-a părăsitū cu necredință legiuita sa muire, pre Sanda Roșca n. Crișianū, asemenea gr. cat. din Maieri, și nu i se scie ubicațiunea acelu, se citeză prin acēsta, ca in terminū de 1 anu să se presenteze inaintea forului matrimonialū subscrisū, căci altcum procesulū divorțialū urditū in contra-i de numita sa muire se va pertracta și decide și in absența dēnsului, fiindū inlocuitū prin curatorū ad actum.

Dela forulu matrimonialū gr. cat. de I instanță alū protopiatului Albei-Iulia.

Alba-Iulia, 24 Decemvre 1888.

Simeonū Micu, protopopū.

210,3-1

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

se potū face cu inceperea dela 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușorū prin mandate postale.

Adresele ne rugămū a ni se trimite esactū arătându-se și posta ultimă.

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl. —
„ șese luni 6 fl. —
„ unū anū 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci
„ șese luni 20 „
„ unū anū 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Mersulū trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predealū, Predealū-Budapesta, B.-Pesta-Aradū-Teiuș, Teiuș-Aradū-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, etc. Includes train types (Tren de pers., Trenu accele-ratū, Trenū mixt, Trenū omni-bus) and arrival/departure times.

Notă: Numeri in-cuadrati cu linii grōse insemneză orele de nopte.